

ระบบความหมาย

อ.ดร.เสาวลักษณ์ แซ่ลี
สาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มรภ.สวนสุนันทา

ความหมาย

Semantics มาจากคำว่า **sema**

หมายถึง สัญลักษณ์ + **semaino**

หมายถึง การให้ความหมาย

รวมกันหมายถึง ความหมายของสัญลักษณ์ คือตัวภาษาดังนั้น วิชาที่ว่าด้วยการศึกษาความหมายของภาษา หรือ อรรถศาสตร์

ความหมายคืออะไร

เราไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์คำนี้ หมายถึง
ความหมายของคำตามพจนานุกรม

เขามีความหมายต่อชีวิตของฉันมาก หมายถึง
ความสำคัญ

ผมไม่เข้าใจความหมายที่คุณพูดออกมา หมายถึง
ความหมายที่เกิดจากการตีความหรือความเข้าใจ

สรุป

ความหมาย คือ คุณสมบัติประจำรูปต่างๆที่มีอยู่ใน
ภาษา

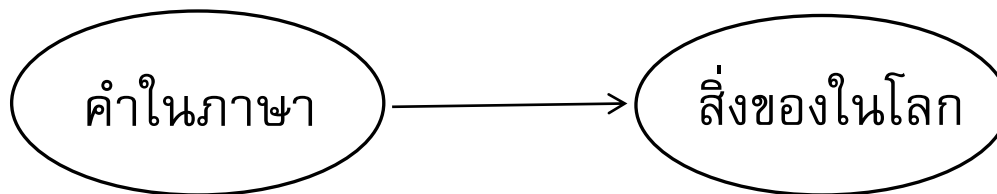
ความหมาย คือ สารที่ผู้พูดเจตนาหรือตั้งใจสื่อไปสู่ผู้ฟัง

ความหมาย คือ สารที่ผู้ฟังรับหรือตีความได้จากการฟัง
หรืออ่านสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกมา

แนวคิดเกี่ยวกับความหมาย

David Crystal ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาระบบความหมายไว้ ๓ กลุ่ม คือ

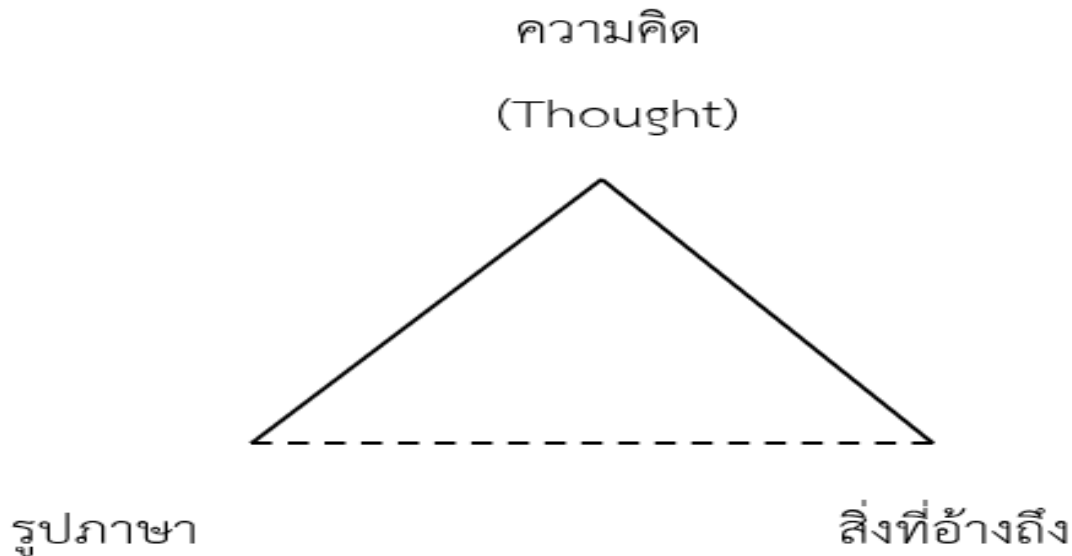
1. Word → Thing (ความหมายคือการอ้างถึง)

แนวคิดเกี่ยวกับความหมาย

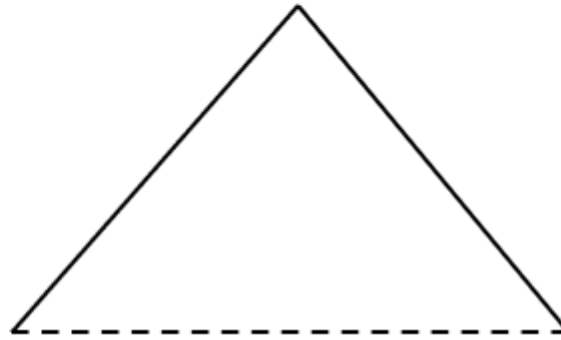
2. Word → Concepts → Thing

Ogden & Richards (1923) ปฏิเสธแนวคิดแรก เขาเสนอว่าคำมีความหมาย และความหมายเกิดจากความคิดที่เชื่อมโยงกับภาพในใจของผู้ใช้ภาษา

ความคิด

(สัตว์สี่เท้า เลี้ยงลูกด้วยนม มีเสียงเห่าโหยง ๆ มีความซื่อสัตย์ต่อผู้เลี้ยง)

รูปภาพ

สิ่งที่อ้างอิงถึง

(หมา)

(dog)

(狗 Gǒu)

แนวคิดเกี่ยวกับความหมาย

3. Stimulus → words → Response

บลูมฟิลด์ (1933) เสนอแนวคิดที่ว่าสิ่งเร้ากระตุ้นให้เกิดการใช้คำ เมื่อเข้าใจความหมายที่สื่อมาก็จะมีการสนองตอบเกิดขึ้น

ความหมายระดับเสียง

คำเลียนเสียงธรรมชาติ (แต่ละภาษาไม่เหมือนกัน)

นักภาษาศาสตร์บางคนถือว่าเสียงไม่มีความหมายเพราะ
ไม่มีความเป็นระบบ ไม่คงที่ สม่่าเสมอ จึงไม่นิยมอธิบาย
หรือศึกษาเรื่องความหมายในระดับเสียง

ความหมายในภาษาระดับคำ

๑. ความหมายตรง หมายถึง ความหมายประจำของคำ เป็นความหมายหลักก่อนจะขยายความหมายออกไป
๒. ความหมายโดยนัย หมายถึง ความหมายที่เพิ่มเติม ขึ้นมานอกเหนือไปจากความหมายตรง เป็น ความหมายอื่นๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร (ความหมายแฝง)

ตัวอย่างในระดับประโยค

ก. น้องนอนเล่นกับพี่อยู่หน้าบ้าน

ข. พี่นอนเล่นกับน้องอยู่หน้าบ้าน

ค. อยู่หน้าบ้านพี่กับน้องนอนเล่น

ง. *นอนพี่เล่นหน้าอยู่น้องบ้านกับ

ประเภทของความหมาย

สุริยา รัตนกุล (2544) กล่าวถึงความหมายว่ามี 4 แบบ คือ

1. ความหมายสื่อสาระ (descriptive meaning)
2. ความหมายสอดสังคม (social meaning)
3. ความหมายสื่ออารมณ์ (expressive meaning)

ความเปรียบ หรือ คำอุปมา (METAPHOR)

ประกอบด้วยสิ่งที่เราต้องการเปรียบ (tenor หรือ le comparé) กับสิ่งที่เรานำไปเปรียบ (vehicle หรือ le comparant) คำอุปมา (metaphor) ที่คิดขึ้นใช้กันในภาษาต่าง ๆ นั้น ใช้กันมากอยู่ 4 แบบ ได้แก่

- 1) การอุปมาโดยเปรียบกับคน (Anthropomorphic metaphors)
- 2) การอุปมาโดยเปรียบกับสัตว์ (Animal metaphors)
- 3) นำสิ่งที่เป็นนามธรรมไปเปรียบกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม (From concrete to abstract)
- 4) การอุปมาเลื่อนประสาทสัมผัส (Synesthetic metaphors)

ความหมายเปรียบเทียบ

หมายถึง การนำคำที่มีความหมายตรงที่หมายถึงหรืออ้างถึงสิ่งหนึ่ง ไปเปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่ง ทำให้มีความหมายใหม่เกิดขึ้นที่เกิดจากการเปรียบเทียบนั้นและแตกต่างออกไปจากความหมายตรง

ประกอบด้วย **สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ (tenor)** คือความคิดที่ต้องการนำเสนอหรือเนื้อหาที่เรานำมาเปรียบเทียบ และ **แบบเปรียบเทียบ (vehicle)** คือสิ่งที่สื่อให้เห็นถึงความคิดที่นำเสนอ

ตัวอย่าง

คือน้ำผึ้งคือน้ำตาคือยาพิษ

คือหยาดน้ำอมฤตอันชื่นชุ่ม

คือเกสรคือดอกไม้คือไฟรุ่ม

คือความความกลมคือความผันนั้นแหละรัก

สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ ได้แก่ ความรัก

แบบเปรียบเทียบ ได้แก่ น้ำผึ้ง น้ำตา ยาพิษ น้ำอมฤต เกสรดอกไม้
ไฟ ความกลม ความผัน

เลคอฟ และจอห์นสัน (1980)

นักภาษาศาสตร์กลุ่มที่ศึกษาภาษาศาสตร์แนวปริชาน (Cognitive Linguistics) ได้อธิบายความหมายเปรียบเทียบในมุมมองที่สัมพันธ์กับระบบความคิดของมนุษย์ โดยอธิบายว่า การเปรียบเทียบเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรา ระบบความคิด มโนทัศน์ ค่านิยมและการมองโลกส่วนใหญ่ของเราอยู่ในรูปของการเปรียบเทียบ รวมเรียกว่า “อุปลักษณ์”

“เวลาเป็นเงินเป็นทอง” (Time is money) คือมองเวลาเป็นทรัพย์สิน

ในภาษาไทย มองกีฬาเป็นสงคราม

เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์ (2542)

แบ่งความหมายออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ความหมายประจำรูป และ ความหมายในบริบท

ความหมายประจำรูป คือความหมายที่เป็นคุณสมบัติประจำของคำ หรือประโยค แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. ความหมายแก่น (semantic field) คือส่วนสำคัญในความหมายของคำ ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นเงื่อนไขที่กำหนดว่า คำนี้จะนำไปใช้เรียกหรืออ้างถึงสิ่งใดได้บ้าง

2. ความหมายหลัก (literal meaning) คือความหมายที่เป็นไปตามลักษณะที่เป็นความหมายแก่นของคำโดยตรง

3. ความหมายเปรียบเทียบ (figurative meaning) คือความหมายของคำที่เกิดจากการนำสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเปรียบเทียบกับความหมายแก่น

ก. มีอะไรติดที่หน้าเธอนะ

จ. คุณแม่กำลังกวณหน้าตะไคร้

ข. โต๊ะครูอยู่ที่หน้าชั้น

ฉ. ตารางอยู่ในหน้ายี่สิบต่างหาก

ค. หน้าบันโบสถ์หลังนี้ ฝีมือช่างอยุธยา

ง. หน้าบ้านฉันหันหน้าไปทางทิศใต้

ความหมายแก่นของคำว่า หน้า

- 1) หน้า คือส่วนหนึ่งของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ร่างกาย ขนมหันต์ ชั้นเรียน หนังสือ หลังคาโบสถ์ และบ้าน
- 2) หน้า คือ ส่วนที่แสดงออกสู่สายตาผู้อื่นหรือเป็นส่วนที่เห็นได้ก่อนส่วนอื่น
- 3) หน้า คือ ส่วนที่มักมีลักษณะแบนติดทาบอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแยกตัวเป็นแผ่นออกมาได้
- 4) หน้า คือ ส่วนที่มักได้รับความสำคัญกว่าส่วนอื่น จึงมักจะได้รับการตกแต่งประดับประดาเป็นพิเศษกว่าส่วนอื่น

นอกจากนี้ หน้า หมายถึง เกียรติยศและการยอมรับยกย่อง
จากผู้อื่น ซึ่งเป็นการปรับความหมายแก่นมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ
หรือเชิงอุปมา เช่น

เขาทำงานหวังจะเอาหน้า

พ่อแม่ต้องขายหน้า เพราะลูกเกเร

เขายอมล้มจมเพื่อรักษาหน้า

2. ความหมายในปริบท

ความหมายในปริบท คือ ความหมายที่มีเจตนาของผู้พูด และความเข้าใจของผู้ฟังเข้าไปเป็นปัจจัยเกี่ยวข้องด้วย

1. ความหมายในปริบทของคำ แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1) ความหมายอุปมา ซึ่งเกิดจากการนำเอาลักษณะเด่นของสิ่งที่ใช้เรียกด้วยคำคำนั้นมาใช้เป็นความหมาย เช่น ไก่แจ้ งูเห่า ช้างเท้าหลัง

2) ความหมายชวนคะนึ่ง คือความหมายของคำหนึ่ง ซึ่งเรานึกถึงเมื่อเราได้ยินหรือได้เห็นคำอีกคำหนึ่ง เกิดในคำพ้องเสียง เช่น ชื่อพรรณไม้มงคลอย่าง มะยม บานไม่รู้โรย

2. **ความหมายในปริบทประโยค** ความหมายไม่เพียงปรากฏอยู่ในภาษาระดับคำเท่านั้น แต่ความหมายในปริบทประโยค ซึ่งการตีความหมายของประโยคได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยถึง 5 ประการ ได้แก่

1) ความรู้เรื่องความหมายของคำ

2) ความรู้เรื่องความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ ในประโยค

3) ความรู้เรื่องส่วนขยายสำคัญของประโยค

4) ความรู้ว่าประโยคบางชนิดจะต้องตีความหมายร่วมไปกับประโยคอื่นเพราะมีลักษณะเชื่อมโยงข้อความกับประโยคที่มาก่อนหรือมาหลัง และ

5) ความรู้ว่าประโยคอาจจะมีรูปไม่สมบูรณ์ได้เพราะการลดรูปและการใช้รูปแทน จึงต้องตีความโดยอาศัยปริบทภาษาหรือปริบทสถานการณ์เข้าช่วย

ความหมายในบริบทของประโยค

ความหมายในบริบทของประโยค จำแนกออกเป็น 3 ชนิด วัจนกรรม
ความหมายเชิงอารมณ์ และ ความหมายเชิงแบบ

1. **วัจนกรรม** คือเจตนาของผู้พูดในการกล่าวประโยคใดประโยคหนึ่ง
ไปสู่ผู้ฟัง ถ้าการสื่อสารนั้นได้ผล ผู้ฟังก็จะรับความหมายส่วนที่เป็น
เจตนานี้ได้ ถ้าไม่ได้ผลก็จะเกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน สื่อสารกันไม่ได้

ประเภทของวัจนกรรม

- (1) วัจนกรรมตรง (direct speech act) คือความหมายที่เป็นเจตนาของผู้พูดซึ่งสอดคล้องกับความหมายประจำรูปประโยค ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำสั่ง และประโยคคำถาม
- (2) วัจนกรรมอ้อม (indirect speech act) คือความหมายที่เป็นเจตนาของผู้พูด ซึ่งไม่สอดคล้องกับความหมายประจำรูปของประโยค ดังนี้

2. ความหมายเชิงอารมณ์

ความหมายเชิงอารมณ์ คือส่วนของความหมายที่บอกว่า ผู้พูดแสดงอารมณ์อะไร เป็นส่วนหนึ่งของความหมายของประโยค เช่นเดียวกับวัจนกรรม ซึ่งการที่ประโยคให้ความหมายเชิงอารมณ์ ได้นั้นจะขึ้นอยู่กับ **รูปประโยค และคำ** ที่เลือกมาใช้ในประโยค ใน ภาษาพูดจะใช้การเน้นคำ การหยุด และการใช้ระดับทำนองเสียง สูงต่ำ

ตัวอย่างความหมายเชิงอารมณ์

ก. ยังไม่เลิกเล่นเกมสื่อกหรือลูก

ข. ยังไม่เลิกเล่นเกมสื่อกหรือใจ

ค. เลิกเล่นเกมสื่อกที่ชิลูก

ง. เลิกเล่นเสียทีนะ

จ. เลิกเล่นเดี๋ยวนี้เสียวะ

3. ความหมายเชิงแบบ

ความหมายเชิงแบบ ความหมายลักษณะนี้จะช่วยให้ข้อมูลหรือสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ส่งสารได้ แบ่งเป็น

3.1 ความหมายเชิงแบบของกลุ่ม ซึ่งจะบอกให้ทราบว่าผู้ใช้ภาษามาจากกลุ่มชุมชนใดหรือจากกลุ่มสังคมใด ดูได้จากการใช้คำภาษาถิ่นต่าง ๆ ในการสื่อสาร และ

3.2 ความหมายเชิงแบบของบุคคล ซึ่งจะบอกให้ทราบว่าลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้น ดังเช่นภาษาของนักประพันธ์บางคนที่มีลักษณะเฉพาะตน

การแบ่งความหมายลักษณะอื่น ๆ

จรัลวิไล จรรยาโรจน์,มล. (2558)

1. **ความหมายอ้างอิง (referential)** เป็นความหมายที่บอกข้อมูลแก่เราว่าข้อความที่พูดนั้นอ้างอิงถึงใคร อะไร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ฯลฯ โดยเป็นความหมายตรงตัวตามรูปภาษา
2. **ความหมายเชิงสังคม (social meaning)** ภาษาที่แสดงความหมายหรือข้อมูลทางสังคมของตัวผู้พูด เช่น อายุ เพศ การศึกษาฐานะ ชาติพันธุ์ ถิ่นที่อยู่ ฯลฯ
3. **ความหมายเชิงจิตวิสัย (affective meaning)** เป็นความหมายที่บอกถึงอารมณ์ความรู้สึกทัศนคติที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟังหรือต่อสิ่งที่ตนกำลังพูดถึง

ความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝง

ความหมายแฝงเชิงอารมณ์ (emotive m.)

- คำต้องห้าม (taboo)

ความหมายแฝงเชิงสังคม (social m.)

- สภาพสังคม
- ลำดับชั้นทางสังคม
- ภาษาถิ่น
- ปัจจัยทางสังคม เช่น เพศ อาชีพ อายุ

แนวคิดของ GEOFFREY LEECH

เขาแบ่งความหมายเป็น ๗ ประเภท คือ

๑. ความหมายมโนทัศน์ (conceptual meaning)
๒. ความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝง (connotative m.)
๓. ความหมายเชิงลีลา (stylistic m.)
๔. ความหมายเชิงอารมณ์ (associative m.)
๕. ความหมายชวนคะเน (reflective m.)
๖. ความหมายคู่กัน (collocative m.)
๗. ความหมายเชิงลำดับความ (thematic m.)

ความสัมพันธ์ทางความหมายของคำ

การพ้องความหมาย (การพ้องความหมายแบบสมบูรณ์ และการพ้องความหมายบางส่วน)

- สกุณา = ปักซี่ = สกุณี
- รับประทาน # เสวย # กิน # ยัด # แดก

ความสัมพันธ์ทางความหมายของคำ

การมีความหมายตรงกันข้าม (การตรงข้ามแบบแยกแยะ, การตรงข้ามแบบเกี่ยวเนื่อง, การตรงข้ามแบบคู่กัน)

- เป็น – ตาย, ผู้หญิง – ผู้ชาย, เหมือน – ต่าง, ได้ – ตก
- สามี – ภรรยา, ทาส – นาย, ครู – ศิษย์, ร้อน-อุ่น-เย็น, มีด – ครีมน – สว่าง)
- ไป-มา, ขึ้น-ลง, เข้า-ออก, เหนือ-ใต้ ออก-ตก

ความสัมพันธ์ทางความหมายของคำ

การพ้องรูป (รูปภาษาเหมือนกันโดยบังเอิญ
ไม่สามารถโยงหาความสัมพันธ์กันได้)

- การพ้องเสียง เช่น การ-กาฬ-กาล
- การพ้องตัวเขียน เช่น ตากลม
- การพ้องรูปแบบสมบูรณ์ เช่น ตา

ความสัมพันธ์ทางความหมายของคำ

การมีหลายความหมาย (รูปภาษา ๑ รูปมีความหมายหลากหลาย และความหมายที่หลากหลายนั้นมีความสัมพันธ์กัน สามารถโยงหาความสัมพันธ์ทางความหมายต่าง ๆ นั้นได้ เช่น คราด หวี ที่เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา จัดเป็น **คำหลายหน้าที่** (polyseme) คือคำคำเดียวกันที่ความหมายแก่นเอื้อให้นำไปใช้ในการทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ได้หลายอย่าง

ตัวอย่าง

คำว่า **ที่** มีหน้าที่ทางไวยากรณ์ได้ 4 อย่าง เช่น

คำนาม (ที่ดิน สถานที่ อันดับที่)

บุพบทบอกสถานที่ (คุณแม่อยู่ที่บ้าน)

ลักษณนามใช้กับอาหาร (ขออาหาร 2 ที่)

คำเชื่อมอนุประโยค (ฉันเบื่อที่ต้องรอเขา)

ตัวอย่าง

คำว่า **อยู่** ทำหน้าที่เป็นคำกริยาและคำช่วยกริยา เช่น

คำกริยา (เขา**อยู่**โรงเรียนวัด)

คำช่วยกริยา (น้องเรียนหนังสือ**อยู่**)

ความสัมพันธ์ทางความหมายของคำ

การจัดกลุ่ม เป็นความสัมพันธ์ของคำที่จัดอยู่ในหมวดความหมายเดียวกัน

- คำแม่กลุ่ม (hypernym) เช่น เครื่องครัว
- คำลูกกลุ่ม (hyponym) เช่น หม้อ กระทะ เต้าไฟฟ้า ช้อน ส้อม จากน ฯลฯ

วงศัพท์ (LEXICAL FIELD)

กลุ่มของคำที่มีความหมายคล้ายกัน เกี่ยวข้องกัน อยู่ในหัวเรื่องเดียวกัน ตัวอย่าง

ขาว ดำ แดง ม่วง เขียว เหลือง แสด

หู ตา คอ จมูก ปาก หัว มือ เท้า เข่า

เสื้อ กระโปรง กางเกง เข็มขัด ถุงเท้า

น้ำปลา ซีอิ๊ว พริกป่น น้ำตาล น้ำส้มสายชู

คำขัดกัน (INCONGRUITY)

คำขัดกัน เกิดขึ้นจากการนำคำที่มีความหมายแย้งกันมารวมเข้าไว้ใน
ถ้อยคำเดียวกัน ทำให้ประโยคนั้นไม่มีความหมายแม้ว่าจะไม่ผิด
ไวยากรณ์ของภาษาไทยก็ตาม เช่น

คุณพ่อหนึ่งหลังตรงเอกเขนบกบนเก้าอี้

งูพวกนี้เลื้อยกระย่อองกระแย้งไปในป่า

โจรป่าค่อย ๆ ย่องเข้าไปอย่างเด็ดเดี่ยว

ความสัมพันธ์ทางความหมายของคำ

การเป็นส่วนประกอบ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำที่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งหนึ่งและส่วนประกอบต่างๆที่ประกอบกันเข้าเป็นสิ่งนั้น มี 6 ประเภท ได้แก่

- แบบองค์ประกอบกับวัตถุ เช่น กิ่งไม้ – ต้นไม้
- แบบสมาชิก – กลุ่ม เช่น ต้นไม้ – ป่า
- แบบส่วน – มวล เช่น ชื้น – เค้ก
- แบบสารประกอบ – วัตถุ เช่น อลูมิเนียม – เครื่องบิน
- แบบคุณลักษณะ-กิจกรรม เช่น จ่ายเงิน – การซื้อของ
- แบบสถานที่-พื้นที่ เช่น กรุงเทพฯ - ประเทศไทย

การวิเคราะห์อรรถลักษณะ (COMPONENTIAL ANALYSIS)

การวิเคราะห์อรรถลักษณะ มาจากแนวคิดของทฤษฎีการจัดกลุ่มทางความหมายที่เชื่อว่า คำสามารถจัดกลุ่มเข้าเป็นพวกเดียวกันได้ การจัดคำให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันได้ต้องมีความหมายที่ร่วมกัน ซึ่งได้จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะหรือความหมายย่อยของคำ หลักการเบื้องต้นของการวิเคราะห์มี 2 ประการคือ

1. นำความหมายของคำมาแยกแยะเป็นความหมายย่อยได้ ส่วนย่อยเหล่านี้ เรียกว่า **อรรถลักษณะ** (semantic feature หรือ semantic component)
2. อรรถลักษณะแต่ละประการที่ประกอบขึ้นมาเป็นความหมายของคำแต่ละคำนั้น จะมีใช้อรรถลักษณะที่พบในคำเพียงคำเดียว กล่าวคือ อรรถลักษณะเป็นเครื่องช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ของความหมายของคำต่าง ๆ เช่นคำว่า “พ่อ” “แม่” ประกอบด้วยอรรถลักษณะ ดังนี้

พ่อ

<มีชีวิต>

<เพศชาย>

<โตแล้ว>

<มีลูก>

<มนุษย์>

<สัตว์>

แม่

<มีชีวิต>

<เพศหญิง>

<โตแล้ว>

<มีลูก>

<มนุษย์>

<สัตว์>

เขียนนอร์มลักษณะนี้ได้ดังนี้

“พ่อ”

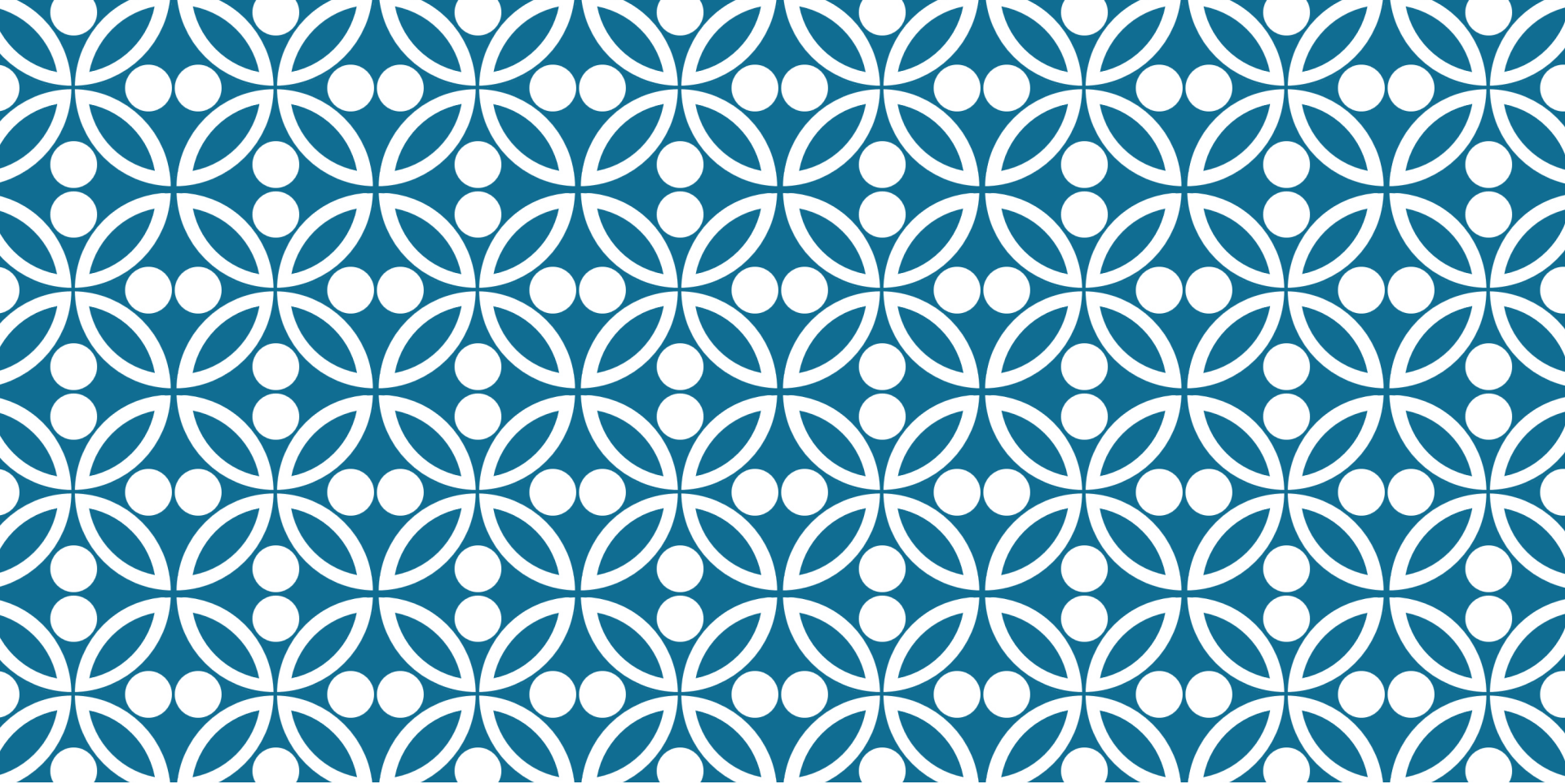
$$\begin{pmatrix} \pm \text{มนุษย์} \\ + \text{มีลูก} \\ + \text{ชาย} \end{pmatrix}$$

“แม่”

$$\begin{pmatrix} \pm \text{มนุษย์} \\ + \text{มีลูก} \\ - \text{ชาย} \end{pmatrix}$$

แบบฝึกหัด

1. อุปลักษณะ หมายถึงอะไร จงยกตัวอย่างอุปลักษณะที่พบในชีวิตประจำวัน 3 ตัวอย่าง
2. จงยกตัวอย่างคำประเภทต่าง ๆ ตามการจำแนกกลุ่มคำโดยใช้ความหมาย เป็นเกณฑ์ให้ถูกต้องและชัดเจน
3. นักศึกษาคิดว่าความหมายในบริบทประโยคมีความสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของหรือไม่ เพราะเหตุใดจงอธิบายและยกตัวอย่างประกอบให้ชัดเจน

สวัสดีค่ะ